

Vlaamse Biografica

Een nieuwe rubriek voorstellen die van bij de aanhef voorbestemd is om kritiek aan te zuigen, ervaar je als een vreemd avontuur. De verantwoording wil niet zo vlot uit de pen vloeien. Het lijkt alsof er een vreemd lichaam het vertrouwde evenwicht komt verstoren. Vooral wanneer, in afwijking van de traditie, eerder aan het onafgewerkte dan aan het mooi afgeronde werkstuk de voorrang wordt gegeven. De bedoeling bestaat erin voortaan geregeld fragmentaire levensschetsen op te nemen van opvallende figuren die binnen de vlaamse en West-Vlaamse ruimte gedacht, gewerkt of geschreven hebben. De rubriek wordt dus geen tegenhanger van bestaande initiatieven als het «Nationaal Biografisch Woordenboek» of de «Biographie Nationale» omdat telkens één duidelijk kenmerk zal ontbreken, namelijk de wil om zo volledig mogelijk te zijn. De idee is gegroeid uit de vaststelling dat de belangstellings sfeer van veel vorschers geleidelijk vastere vormen aanneemt, zowel in de ruimte, in de tijd als in de thematiek. De generatie van vrijbuiters die zich op bewonderens- en benijdenswaardige wijze doorheen eeuwen voortbewogen, dreigt volkomen te verdwijnen. Vandaar dat eenieder op de duur interessante en ongekende informatie omtrent personen opslaat die nauwelijks binnen het eigen onderzoek een plaats kan vinden en waarvoor de aangepaste bestemmingen ontbreken. Van een biografische nota wil men niet horen omdat de elementen onvoldoende worden geacht ; omdat het bronnenmateriaal te eenzijdig overkomt ; omdat

cruciale data ontbreken. Het resultaat is meestal zo dat het bruikbare voor goed in de steekkaartenbak blijft rusten.

Met ons opzet hopen we aan deze toestand te verhelpen. Het moet mogelijk worden om waardevolle maar onvolledige gegevens bekend te maken. Het is de wens dat na verloop van jaren uit deze brokstukken, volwaardige biografieën zouden groeien die dan met meer recht een plaats in de genoemde biografische repertoria zouden verwerven.

We zijn er ons van bewust dat het in concrete gevallen niet gemakkelijk zal zijn om telkens steekhoudende criteria aan te leggen en vol te houden ; om maximale en minimale grenzen te trekken ; om de keus van de verhandelde personen te verantwoorden. Ervaring moet ook hier weer leerschool zijn.

Het kan een kleurrijke optocht worden : een deken van de volders die post vat naast de vakbondsecretaris van de textielarbeiders ; een middeleeuws makeelaar of negociant voorafgegaan door een twintigste eeuwse fabrikant of reder ; een bouwheer van een abdij gevolgd door een architect van een modern ziekenhuis...

R. VAN EENOO